

ΣλαβοΒούλγαροι, οί. Μ. Δήμιτος. 77.
— Κ. Παπαρρόγος. 78.
ΣλαβοΕλληνικός, 3. Κ. Παπαρρόγος. 78.
Σλαῦοι, οί. Μελέτ. 728.— Κ. Παπαρρόγος.— Δ. Ν. Βερν.— 'Αν. Πολυζ. 59, ὅς καὶ Σλαυικὸς ἔγραφεν ἄνευ στιγμῶν δύο ἐπὶ τοῦ ι καὶ ἔκστα υ ἵζεσθαι καὶ ἐκσλαύι σις τῷ 74. Οὗτω δὲ καὶ ἄλλοι, ὅπερ ὀρθόν, ἢ παράλειψις δηλ. τῶν στιγμῶν. Ἄλλος δὲ λόγος, εἰ προκριτωτέρα ἢ διὰ τοῦ β ἀντὶ τοῦ υ γραφῆ.
Σλανοκατοίχητος, 2. Ἐλλην ἐν Ἄκρ. 1 Ἰουν. 98.
Σλανοκρατία, ἡ. Μ. Δήμιτος. 77.
Σλανολόγοι, οί. Γ. Ν. Χατζιδ. ἐν Ἐγκυκλ λεξ.
ΣλανονοΡΡουσσικός, 3. (γλώσσα.) Π. Ξανθάκ. 72.
ΣλανοΣερβοΒούλγαροι, οί. Μ. Δήμιτος. 77.
Σλανοφαγία, ἡ. Ἄστυ 5 Αὐγ. 98.
Σλανοφιλία, ἡ.
Σλανοφιλοὶ, οί. Ἄ. Μηλιαρ. 78.
Σλανοφοβία, ἡ. Θ. Βενιζ. 89.
Σλανοφωδοσ, 2. (Εὐρώπη.) Ἄκρ. 6 Ἰουν. 94.
Σλανοφροσύνη, ἡ. Ἄστυ 20 Μαΐου 95.
Σλανοφρων, 2. Αἰών.— Ἄστυ 20 Μαΐου 95.
Σλανοφρωνοὶ, οί. Ἄστυ 22 Νο. 95.
σμακράν. ἐπίρ. Λίαν ἠπόρησα εὐρών τὸ «οὐ σμακράν» καὶ τὸ «οὐ πολὺ σμακράν,» συνημμένα οὕτως ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ τοῦ Μελετιῦ (ἔτ. 728), καὶ ταῦτα πλεονάκις ἀντὶ τῶν «οὐ μ α κράν.» Πρῶτος ἄρα γε ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τοῦτο ἐνεωτέρησεν; Πρβλ. τὴν εἰς τὸ σμικρογραφικὸς σημείωσίν μου.
σμαραγδινοδαφής, 2. Τηλ. Μιταυτο. ἐν ἡμιφύλ. Ἄστειος 23 Ἰουν. 96.
σμαραγδοκίλλητος, 2. Ἄλ. Σούτσ. 39.— Ἄκρ. 10 Μαρτ. 93.
σμαραγδοκύανος, 2. Ἄκρ. 23 Ἰουλ. 94.
σμαραγδόπτερος, 2. (ταῦνες.) Ἄλ. Σούτσ. 39.
σμαραγδοστεφής, 2. (τὸ ἐν Ῥώμῃ Πίντσιον, ὁ τὸ πάλαι Mons Pincius) Πίγκιος λόφος. Times. ἐν Ἄκρ. 2 Μαρτ. 96.
σμαραγδόχρονος, 2. Ἐστ. 14 Ἰουν. 87.— Ἄκρ. 16 Αὐγ. 92.
σμεδάλια, τὰ. Γαλ. mitraille. Γρ. Χαντο. 47.— Ἡδυνάμηγ κᾶπως νὰ εἶπω ὅτι «καλῶς τοῦτ' ἐτραύλισεν» ὁ Χαντσερής. Ἄλλὰ δὲν ἐμβήκεν φαίνεται εἰς κοι-

νὴν χρῆσιν ἢ λέξις του. Ὁ Σκαρλ. ἐν τῷ Λεξικῷ του διὰ περιφράσεως μόνον ἀπέδωκε τὴν mitraille.

σμεδαλιοβολέω - ᾧ. Γρ. Χαντο. 47.
σμεδαλιοδοτρεὺς, ὁ. Γρ. Χαντο. 47.
σμεδαλιομέτρων, τὰ. Γρ. Χαντο. 47.
σμηγματογόνος, 2. (ἀδὴν.) Λουκ. Παπαῖω.— Κ. Λάμπρ.— Γ. Χρ. Βάφ. 95.
σμηγματοποιός, ὁ. Θ. Ἡλ. 02.— σμηγματοπ. ἀδὴν. Θ. Ἀφεντ. 76.
σμηγνώδης, 2. (Τμηττός.) Ν. Ι. Σαρ. 39.
σμηρρογοειδής, 2. (προεκβολαί.) Δ. Παπαδασυλότ.
σμηρρογνώδης, 2. Σπ. Μηλιαρ.
σμικρογραφία, ἡ. «ἐν σμικρογραφίᾳ,» Γαλ. en miniature.
σμικρογραφικός, 3. Λ. Καφταντζ. 75.— Ἄ. Μιχαλοπ. 76. Τί ἐχρειάζετο τὸ σ ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ταύτης καὶ τῶν ἐφεθῆς ὀκτῶ ἀδελφάδων τῆς; ὡς χνουδοὶ τάχα νὰ ἐπανθῆ περὶ τὸ στόμα ἡμῶν τῶν νεωστὶ ἀνηθησάντων καὶ θελόντων νὰ κινῶμεν εὐστροφον γλώσσαν; ἀλλ' αὐτὸ εἶναι παμπάλαιον καὶ τριπέμπειον καὶ βεκεεσίληνον, καὶ βαρύνον τὸ εὐπετὲς τῆς λαλιᾶς.
σμιερδοκκοσ, 2.
σμιερλόθοι, οί. Ἄν. Κορδ. 83.
σμιερλοδοτρεωσις, ἡ.
σμιερλογικός, 3. Χαρ. Δ. Μεγδάν.
σμίερνοις, ἡ. Γ. Καραμήτσ. 79.
σμιερνοκτικός, 3. Δ. Ι. Μαυροφρ. 61.— Σπ. Π. Λάμπρ.
σμιερνομός, ὁ. Κ. Κούμας.
σμιεκαῖδες γένος φυτῶν. Ἐλ. φιλολ. Σὺλ. Κατπλεως.
σμιλοειδής, 2. Τ. Ε. Δρακ. 49.— Ἐστ. ἐφ. 8 Ὀκτ. 98.— «Ἐφ.» 8 Ὀκτ. 98.
σμιλοκοπέω-ᾧ. Λ. Γ. Ξανθ.
σμιλτόω-ᾧ. ἐσμιλτωμένος = με σμάλτο τεχνουρρημένος. Γαλ. émaillé. Ἐστ. 8 Μαρτ. 92.— Times. ἐν Ἄκρ. 5 Αὐγ. 96.
σμιλτόματα, τὰ. Times. ἐν Ἡμιφύλ. Ἄκρ. 25 Ἰαν. 96.
σμιρνοειπίπαστος, 2. (χάρτης) Ἐφ. Κυδ. 88.
σμιρνοειδής, ὁ. (ὄρυκτολογ.) Ἄν. Κορδ. 88.
σμιρνοδόκοις, ἡ. Ἄγ. Βλ. λ. 97.— Ἄστυ 5 Αὐγ. 95.
σμιρνοδολογία, ἡ. Ἄκρ. 28 Μαρτ. 90.
σμιρνοδορύνται, οί. «Ἐφ.» 2 Ἰουλ. 91.— Ἄκρ. 4 Ἰουλ. 92.— σμιρνοδωρόνται δὲ ἐγράφη ἐν Ἄστει 25 Φεβρ. 91.
σμιρνοδοτρήχοι, οί. Ἀγγελία ἐν Ἐστ. ἐφ. 4 Δεκ. 96.

